

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 5Tos/80/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523010087  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2523010087.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 18.04.2023, č. k. 23T/5/2023-317, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04.05.2023 takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného A. A., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

### odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 18.04.2023, č. k. 23T/5/2023-317 rozhodol takto:

I. Podľa § 238 odsek 4 Trestného poriadku sa obvinený A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov od 10.12.2022, z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, ponecháva vo väzbe.

II. Podľa § 80 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku súd neprijíma písomný sľub obvineného.

III. Podľa § 80 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku súd u obvineného nenahrádza väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení, do zápisnice o výsluchu. Prokurátor sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Obžalovaný dňa 20.04.2023 doručil prvostupňovému súdu písomný sľub, v ktorom uviedol, že sa podrobí protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou a zvažuje prihlásenie do klubu anonymných alkoholikov. Vyhlasuje, že bude dodržiavať všetky súdom nariadené opatrenia, ak sa rozhodne jeho prípadné nepodmienečné potrestanie nahradiť mediačným a probačným úradníkom, príp. akoukoľvek formou alternatívneho trestu, nakoľko sa hodlá okamžite riadne zamestnať, nájsť si bývanie a žiť riadny život bez alkoholu a slušne sa správať. Počas pobytu vo väzbe si uvedomil svoje správanie a zlíu minulosť a všetko úprimne ľutuje. Sľubuje, že bude dodržiavať všetky zákony SR a dobré spoločenské spolunažívanie. Uvádza, že svoj sľub myslí vážne a sľubuje, že v prípade, keď mu súd zakáže styk či priblíženie sa k poškodenej alebo jej synovi, dodrží takéto obmedzenie ako aj ďalšie, ktoré mu súd ustanoví. Taktiež je ochotný prijať trest formou verejnoprospešných prác.

Obžalovaný odôvodnil podanú sťažnosť aj prostredníctvom svojho obhajcu, a to podaním zo dňa 25.04.2023, kde uviedol nasledovné (skrátene):

Uvádza, že skutku, ktorý mu je kladený za vinu sa nedopustil, je nedôvodne trestne stíhaný a teda chýba naplnenie materiálnej podmienky väzby. Poukazuje na to, že ani zdokumentovaná dôkazná situácia nepreukazuje jeho vinu.

Poukazuje na to, že poškodená D. E. vo veci nevypovedala pravdivo. Obžalovaný sa poškodenej nevyhrážal ani zabitím, ani inou ujmom, a to ani dňa 10.12.2022 ani nikdy predtým, nikdy na ňu fyzicky nezaútočil, ani jej nikdy fyzicky ani inak neublížil. Výpovede poškodenej, ktorá bola už niekoľkokrát

vypočutá sú vnútorne rozporné, nekonzistentné a významné momenty údajného skutku zo dňa 10.12.2022 opisuje v jednotlivých svojich výpovediach odlišne. Poškodená si podľa obžalovaného účelovo vymýšľa a fabuluje pri opise údajného skutku ako aj pri opise udalostí, ktoré údajnému skutku predchádzali. Poškodená pritom sama potvrdila vo svojej svedeckej výpovedi, že obžalovaný na ňu nikdy fyzicky nesiahol. Navyše svedecké výpovede poškodenej sú v rozpore aj so svedeckou výpoveďou jej syna – svedka F. C. E., ktorý bol jediný priamy svedok udalostí.

Poukazuje na prepis zvukovej nahrávky telefonátu poškodenej na linku 158 dňa 10.12.2022 z tel. čísla XXXXXXXXXXX, kde poškodená neuviedla, že sa jaj mal obžalovaný vyhrážať zabitím alebo nejakou inou vážnou ujmu.

Ďalej poukazuje na závery znaleckého posudku č. 01/2023 znalkyne PhDr. Henriety Tóthpetiovej, v zmysle ktorého (citácia): „Pokiaľ ide o osobnostnú charakteristiku poškodenej je Folajtáravej osobnosť vyšetrovanej je abnormne štrukturovaná, pudovo silná, emočne nestabilná, senzitívne vzťahovačná, egocentrická, morálne uvoľnená, rigidná vo vzorcoch správania s prvkami teatrality, interpersonálne vzťahy sú plytké, správanie je ovládané viac pudovými a afektívnymi impulzmi, prítomné známky lability, nízka sociálna citlivosť, prejavy môžu byť skratovité a impulzívne, prevláda nízky hodnotový rebríček, zameraný na uspokojovanie bazálnych potrieb, chýbajú jej primerané morálne autoregulačné mechanizmy, v životnom štýle dominuje saturovanie vlastných potrieb, záujmov, svoj im konaním sleduje vlastné ciele spíňa diagnostické kritériá poruchy osobnosti (typickými prejavmi antisociálnej poruchy osobnosti môžu byť klamanie, podvádzanie, ničenie či ľahostajnosť voči spoločnosti aj blízkym ľuďom), nízka emocionálna reaktivita v prípade, že je iným ľuďom spôsobovaná ujma, vlastné záujmy, potreby či emócie sú výrazne povýšené nad záujmy druhých ľudí a spoločnosť. Znalkyňa uvádza, že človek s dissociálnou poruchou osobnosti zvykne s ostatnými jednať veľmi chladne, manipulatívne a inštrumentálne. Aj keď podľa znalkyne vyšetrovaná nevykazuje známky narušenej schopnosti vnímať, ani porucha pamäti, znalkyňa uvádza, že k nevedomému skresleniu reprodukováných udalostí prispievajú predovšetkým mechanizmy osobnosti (viď bod 3.1.). Vyšetrením sa nepotvrdili patologické poruchy kvantitatívneho charakteru pamäti, zasiahnutá je skôr kvalitatívna zložka pamäti ovplyvnená katatýmym skreslením. Objektivita výpovede pošk. E. je znížená. Konfabulácie nie sú priekazné, avšak prítomné je katatýmne skreslenie reality. Objektivitu jej výpovede do značnej miery ovplyvňujú osobnostné črty a katatýmne prežívanie skutočností.“

Zároveň poukazuje na výpoveď svedka F. C. E., ktorý nepotvrdil pravdivosť účelových tvrdení poškodenej, keďže vypovedal, že nikdy nepočul že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal alebo ju fyzicky napadol, a to ani dňa 10.12.2022 ani nikdy predtým. Poukazuje na to, že tento svedok žil v spoločnej domácnosti s poškodenou ako aj s obžalovaným. Tento vo svojej výpovedi poprel aj mnohé ďalšie tvrdenia poškodenej, resp. niektoré udalosti opisuje odlišne od poškodenej.

Ďalej uvádza, že práve obžalovaný sa dňa 10.12.2022 pred Auparkom v Piešťanoch zastával poškodenej pred osobou C., s ktorým mali pred Auparkom popíjať, čo potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi aj svedok F. C. E.. Poukazuje na to, že ani ostatné zdokumentované dôkazy: svedecká výpoveď A. G. H., svedecká výpoveď B. A. nepreukazujú skutočný priebeh incidentu dňa 10.12.2022 a to, že sa obžalovaný skutočne vyhrážal poškodenej zabitím, naopak výpoveď B. A. svedčí o nepravdivosti opisu udalostí poškodenej po príchode polície o cca 5.35 hod. dňa 10.12.2023 na údajné miesto činu na 3. posch. bytového domu na I. J. XX I. B. a o účelovej snahe poškodenej poškodiť obžalovanému nepravdivým opisom udalosti, nezodpovedajúcim skutočnosti.

Obžalovaný bol až do momentu jeho zadržania políciou dňa 10.12.2022 v domnení, že predmetný byt na X. B.. bytového domu na I. J. XX I. B. má v spoločnom nájme s poškodenou, až po začatí trestného stíhania v tej to trestnej veci sa dozvedel, že poškodená sama účelovo zmenila s prenajímateľom uzavretú zmluvu o nájme tohto bytu tak, že nájomcom tohto bytu je iba ona. Obžalovaný má za to, že si túto situáciu poškodená vopred pripravila. Uvádza, že po vzatí do väzby nemá zabezpečené bývanie, avšak aj z väzby na zabezpečení si bývanie a práce pracuje tak, aby si našiel prácu aj s bývaním mimo B.. V žiadnom prípade sa nechce vrátiť k poškodenej, naopak ako vypovedal aj na súde 18.4.2023, chce aby súd zakázal priblížiť sa poškodenej a jej synovi F. C. E. k obžalovanému, nakoľko to vníma ako veľkú nespravodlivosť a klamstvo poškodenej voči nemu.

V závere uvádza, že ani v priestupkovom konaní, za ktoré bol uznaný vinným voči poškodenej, sa jej nevyhrážal ani zabitím ani žiadnou ujmu, iba jej vtedy nadával.

Obžalovaný žiada, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zmenil, a aby bol prepustený z väzby na slobodu. Je pritom pripravený sa podrobiť dohľadu mediačného a probačného úradníka aj event. uloženým mu povinnostiam a zákazom.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoby, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Na obžalovaného bola dňa 11.04.2023 Okresnou prokuratúrou Piešťany podaná na Okresný súd Piešťany obžaloba pre podozrenie zo spáchania nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 10.12.2022 v čase asi o 05:30 hodine na chodbe bytového domu na X.B., I. J. XX I. B., pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcom verbálnom konflikte sotil do svojej družky D. E. a žiadal, aby ho vpustila do jej bytu, na čo poškodená vytiahla svoj mobilný telefón zn. Apple a v snahe, aby odišiel preč z miesta, tvárila sa, že volá na políciu, a na to reagoval tak, že ňou triasol a mobilný telefón jej vytrhol z ruky a povedal jej, že teraz ju zabije, čo u poškodenej D. E. vyvolalo obavu o jej život a tak sa naľakala, že sa mu vytrhla a utiekla z domu preč na ulicu, kde v strachu z jeho konania, že tieto vyhrážky aj uskutoční, z požičaného telefónu od okoloidúcich ľudí zavolala políciu, pretože aj v minulosti sa stalo, že A. A. sa pod vplyvom alkoholu nevedel ovládať a správal sa agresívne.

Napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodol o trvaní väzby obžalovaného v štádiu konania pred súdom, po podaní obžaloby, podľa ustanovenia § 238 ods. 4 Trestného poriadku. Zároveň rozhodol o možnosti nahradiť jeho väzbu dohľadom probačného a mediáčného úradníka a o prijatí písomného sľubu obžalovaného.

V čase podania obžaloby sa obžalovaný nachádzal vo väzbe, do ktorej bol vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 21Tp/28/2022 zo dňa 12.12.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tp/57/2022 zo dňa 22.12.2022, z dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom mu väzba začala plynúť dňa 10.12.2022 od 05:55 hod.. Sťažnostný súd skúmal jednak formálne podmienky pre rozhodnutie o väzbe obžalovaného po podaní obžaloby, ako i materiálne podmienky jeho väzby a tiež konanie, ktoré vydaniu napadnutého uznesenia predchádzalo.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd rozhodol napadnutým uznesením o väzbe obžalovaného po výsluchu, na ktorom sa zúčastnil obžalovaný, obhajca a prokurátor. Obžalovanému i jeho obhajcovi tak bola daná možnosť vyjadriť sa k otázke väzby v rozsahu, ktorý garantuje dodržanie práva na obhajobu.

Formálne podmienky na rozhodnutie o ponechaní obžalovaného vo väzbe boli splnené, keďže obžaloba bola podaná v lehote viac ako 20 pracovných dní pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní a prvostupňový súd o väzbe rozhodol do uplynutia tejto lehoty väzby.

V predmetnej trestnej veci je splnený i materiálny predpoklad, ktorý vyžaduje dôvodnosť trestného stíhania voči obžalovanému. Na základe výsledkov vykonaného vyšetrovania existuje dôvodné podozrenie, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a tento skutok má zákonné znaky vyššie uvedeného prečinu. Svedčia o tom doteraz zabezpečené dôkazy, na ktoré poukázal v tejto časti odôvodnenia, pričom ide najmä:

- o výpoveď poškodenej D. E., ktorá popísala správanie obžalovaného v čase spáchania skutku - ako chcel ísť do bytu, ako jej vytrhol telefón z ruky, šklbal ju za bundu a povedal „teraz ťa zabijem“, ďalej opísala ako utiekla na ulicu, kde stretla svedkyňu A. G. H., ktorú poprosila o telefón za účelom privolania policajnej hliadky;

- o výpoveď svedka F. C. E., ktorý potvrdil, že obžalovaný opakovane, niekoľkokrát do týždňa, v čase opitosti na poškodenú kričal a nadával jej, zároveň však vylúčil, že by sa jej vyhrážal alebo by ju napadol;

- o výpoveď svedkyne A. G. H., ktorá opísala ako poškodenej požičala telefón, aby mohla zavolať na linku 158;

- o zvukový záznam s prepisom telefonátu zo dňa 10.12.2022 na linku 158;

- o zápis o dychovej skúške obvineného zo dňa 10.12.2022, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu.

Doposiaľ vykonané dôkazy dostatočne preukazujú podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, ktoré je dostačujúce na rozhodnutie o ponechaní obžalovaného vo väzbe v štádiu trestného konania, po podaní

obžaloby. Zároveň je potrebné upozorniť na okolnosť, že alternatívou podania obžaloby je zastavenie trestného stíhania. Vykonané dokazovanie a na jeho základe prechod do fázy súdneho konania po podaní obžaloby neznamena uznanie viny, ale umožnenie súdu rozhodnúť o nej, ak podozrenie vedúce ku vznieseniu obvinenia nebolo rozptýlené v prípravnom konaní.

Námietky obžalovaného v otázke viny presahujú rámec rozhodovania o väzbe. Úlohou súdu pri rozhodovaní o väzbe nie je vyhodnotiť dôkaznú situáciu, ani vyrovnáť sa s obhajobou obžalovaného. Sťažnostný súd zároveň pripomína, že v tomto štádiu trestného konania ide o dôvodné podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, nie o preukázanú trestnú činnosť. Bude predmetom dokazovania a teda na súde (vzhľadom na podanú obžalobu), aby obranu obžalovaného, v rámci ďalšieho konania pred súdom o podanej obžalobe, preveril. Dôvodnosť podozrenia zo spáchania trestného činu obžalovaným teda aj naďalej pretrváva v miere potrebnej na rozhodnutie o trvaní väzby.

Konečné hodnotenie dôkazov a posúdenie zákonnosti dôkazného procesu je vyhradené rozhodovaniu vo veci samej a nasleduje zásadne po ukončení dokazovania. Všeobecnému súdu rozhodujúcemu o väzbe teda úloha celkového hodnotenia dôkazov a s tým súvisiaceho dôkazného procesu zásadne neprislúcha, len výnimočne by mohol na tomto základe konštatovať nesplnenie príslušnej materiálnej podmienky väzby, a to iba v prípade absolútneho nedostatku dôkazov proti väzobne stíhanému obžalovanému. To však nie je tento prípad.

Pokiaľ ide dôvody pre trvanie tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, tieto prvostupňový súd v napadnutom uznesení správne identifikoval. Po podaní obžaloby nedošlo k zmene dôvodov, pre ktoré bol obžalovaný vzatý do väzby, tieto pretrvávajú v nezmenenej forme a obsahu. Keďže konanie vstupuje do svojej vyššej fázy po podaní obžaloby s kvalifikáciou, aká je v nej obsiahnutá, obava z pokračovania v trestnej činnosti nemá ako pominúť.

Sťažnostný súd len opakuje, že obava z pokračovania v trestnej činnosti vyplýva najmä z osoby obžalovaného a jeho trestnej, resp. priestupkovej minulosti, nakoľko bol opakovane priestupkovo postihovaný, okrem iného aj voči poškodenej E. za hrubé správanie ako aj voči svojej manželke za fyzické napadnutie alebo vyhrážanie alebo za napadnutie iného. Obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti po prepustení obžalovaného z väzby na slobodu navyše umocňuje aj skutočnosť, že obžalovaný požíva alkoholické nápoje a podľa záverov znaleckého posudku č. 4/2023 znalkyne MUDr. Ľubice Ondrisovej je u obvineného prítomná výrazná psychická závislosť od alkoholu, pričom v opitosti je obžalovaný viac podráždený, reaguje na menej významné podnety, je zlostný, príp. agresívny. Znalkyňa ďalej uvádza, že pobyt obvineného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, potencionálne nebezpečný by mohol byť, ak by sa opíjal, v takom prípade, nemožno vylúčiť opakovanie protispoločenskej činnosti. Znalkyňa poukazuje na to, že obžalovaný účinky alkoholu na svoj organizmus a psychiku veľmi dobre pozná a opitosť si privodil napriek tomu opakovane a vlastným pričinením.

V správaní obžalovaného teda zohráva veľkú úlohu alkohol a závislosť, ktorú si na ňom vytvoril. V prípade obžalovaného práve táto skutočnosť výrazne zvyšuje riziko, že v prípade požitia alkoholu, bude pokračovať v útokoch na poškodenú. Vzhľadom na vytvorenú závislosť na alkohole sťažnostný súd nepredpokladá, že by v prípade stíhania na slobode obžalovaný upustil od jeho požívania bez potrebnej odbornej pomoci. Aj napriek tomu, že obžalovaný vyhlasuje, že v prípade prepustenia z väzby nastúpi na protialkoholickú liečbu, tieto vyjadrenia sťažnostný súd s ohľadom na osobu obžalovaného považuje za účelové, keďže aj napriek vedomosti o svojej závislosti, doposiaľ žiadnu liečbu neabsolvoval, k tomuto rozhodnutiu dospel až teraz, pravdepodobne vplyvom trestného stíhania a výkonu väzby.

Skutočnosť, ktorú je potrebné vziať do úvahy je aj to, že obžalovaný doposiaľ zdieľal spoločnú domácnosť s poškodenou a súdu žiadnym dôkazom nepreukázal, že v prípade jeho prepustenia z väzby má zabezpečené iné bývanie.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti, vo svojej kombinácii odôvodňujú záver súdu o potrebe ponechania obžalovaného vo väzbe v štádiu konania pred súdom.

Zmyslom preventívnej väzby je zaistiť osobu obžalovaného, u ktorej existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Pri rozhodovaní o väzbe sa nevyžaduje úplná istota, že obžalovaný bude konať podľa § 71 Trestného poriadku, ak nebude vzatý do väzby. Na rozhodnutie o väzbe preto postačuje, že táto hrozba s prihliadnutím na konkrétne skutočnosti je reálna. Tak obhajca, ako ani prokurátor, ani súd nemôžu vedieť, čo sa v budúcnosti stane a preto je rozhodovanie založené na dôvodných predpokladoch a očakávaniach, ktoré možno vyvodit' z objektívne zistených skutočností, ktoré sú logicky zhodnotené.

Prvostupňový súd sa správnym spôsobom vysporiadal aj s možnosťou nahradenia väzby obžalovaného inými menej invazívnymi prostriedkami trestného práva. Táto forma nahradenia väzby sa javí sťažnostnému súdu v danom prípade ako nedostatočná a neadekvátne, aj s prihliadnutím na

osobu obžalovaného, jeho závislosť na alkohole a na objektívne možnosti realizácie dohľadu mediačného a probačného úradníka a jeho predpokladaný efekt. Nahradeniu väzby dohľadom mediačného a probačného úradníka alebo prijatím sľubu obžalovaného, teda inak ako obmedzením jeho osobnej slobody, bráni aj tá skutočnosť, že už bol v minulosti trestne stíhaný ako aj opakovane priestupkovo prejednávaný, a ani táto skúsenosť ho od ďalšieho protiprávneho konania neodradila. Z uvedených dôvodov nemožno dôvodne predpokladať, že by obvinený rešpektoval uložené povinnosti a obmedzenia.

Pri rozhodovaní musí súd vždy zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, čo v prípade obžalovaného nepreváži. Požiadavka verejného záujmu na zabránení v prípadnom konaní predpokladanom vo vyššie uvedenom ustanovení jednoznačne prevažuje nad rešpektovaním osobnej slobody obžalovaného. Nakoniec, väzba v prejednávanej veci má zaisťovaciu funkciu a podľa názoru sťažnostného súdu doposiaľ nie je v rozpore so zásadami primeranosti, zdržanlivosti a proporcionality.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery, dospel tunajší súd k rozhodnutiu, že sťažnosť obžalovaného je nedôvodná a preto ju zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.